

บทอ่านจากหนังสือประกาศอิสยาห์

อสย 50:5-9ก

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเปิดหูให้ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ไม่ต่อต้าน ไม่หันหลังหนีไป
ข้าพเจ้าหันหลังให้แก่ผู้บดขยี้ข้าพเจ้า และหันแก้มให้แก่ผู้ที่ตีสบตีข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่
ซ่อนหน้าแก่ผู้สบประมาทและถ่มน้ำลายรด องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยข้าพเจ้า ดังนั้น
ข้าพเจ้าจึงไม่ต้องละอาย ข้าพเจ้าทำหน้าที่ของข้าพเจ้าให้ต้านเหมือนหิน ข้าพเจ้ารู้ว่าข้าพเจ้า
จะไม่อับอาย พระองค์ผู้ทรงแก้ต่างให้ข้าพเจ้าทรงอยู่ใกล้ข้าพเจ้า ใครจะสู้คดีกับข้าพเจ้า
เราจึงยืนขึ้นเผชิญหน้ากันเถิด ใครจะกล่าวหาข้าพเจ้า ก็จงเข้ามาใกล้ข้าพเจ้าเถิด
ดูซิ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงช่วยข้าพเจ้า ใครจะกล่าวโทษข้าพเจ้าเล่า

เพลงสดุดี

อสย 116:1-3,4-7,8-9

ก) ข้าพเจ้ารักองค์พระผู้เป็นเจ้า

เพราะพระองค์ทรงฟังเสียงของข้าพเจ้าที่วอนขอพระกรุณา

พระองค์ทรงเอียงพระกรรณฟังข้าพเจ้า

ยามข้าพเจ้าเรียกหาพระองค์

ปวงแ้วแห่งความตายรัดรอบตัวข้าพเจ้า

กับดักแห่งแดนมรณะมัดข้าพเจ้าไว้นั่นหนา

ความทุกข์ร้อนและความปวดร้าวบีบข้าพเจ้าไว้

ข) ข้าพเจ้าจึงเรียกขานพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า

ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า โปรดช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้นด้วยเถิด

องค์พระผู้เป็นเจ้าโปรดปรานและทรงเที่ยงธรรม

พระเจ้าของเราทรงเมตตากรุณา

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปกป้องคุ้มครองคนชื้อ

เมื่อข้าพเจ้าตกต่ำ พระองค์ก็ทรงช่วยให้รอดพ้น

วิญญานข้าพเจ้าเอ๋ย จงสงบอีกครั้งหนึ่งเถิด

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงดีต่อเจ้า

ค) พระองค์ทรงช่วยชีวิตข้าพเจ้าให้พ้นจากความตาย

ทรงเซ่นน้ำตาจากตาข้าพเจ้า

ทรงช่วยข้าพเจ้ามิให้เฝ้าสะดุด

ข้าพเจ้าจะได้ดำเนินเฉพาะพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า

ในแผ่นดินแห่งผู้เป็น

บทอ่านจากจดหมายนักบุญยากอบ

ยก 2:14-18

พี่น้องทั้งหลาย จะมีประโยชน์อันใดหากผู้หนึ่งอ้างว่ามีความเชื่อแต่ไม่มี
การกระทำ? ความเชื่อเช่นนี้จะช่วยให้เขารอดพ้นได้หรือ? ถ้าพี่น้องชายหญิงคนใดขัดสน
เครื่องนุ่งห่ม และไม่มีอาหารประจำวัน แล้วท่านคนหนึ่งกล่าวกับเขาว่า “เชิญไปเป็นสุข

เกิด ขอให้อบอุ่นและอัมเกิด” แต่มันได้ให้สิ่งที่จำเป็นสำหรับร่างกายแก่เขา จะมีประโยชน์อันใดเล่า? ความเชื่อที่เช่นเดียวกัน หากไม่มีการกระทำ ก็เป็นความเชื่อที่ตายแล้ว

แต่บางคนจะกล่าวว่า ท่านมีความเชื่อ ข้าพเจ้ามีการกระทำ จงแสดงความเชื่อที่ไม่มีการกระทำของท่านให้ข้าพเจ้าเห็นเถิด! แล้วข้าพเจ้าจะแสดงความเชื่อของข้าพเจ้าให้ท่านเห็นด้วยการกระทำ

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญมาระโก

มก 8:27-35

เวลานั้น พระเยซูเจ้าเสด็จพร้อมกับบรรดาศิษย์ไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ ในบริเวณเมืองซีซารียาแห่งฟีลิป ขณะทรงพระดำเนิน พระองค์ตรัสถามบรรดาศิษย์ว่า ‘คนทั้งหลายว่าเราเป็นใคร?’ เขาทูลตอบว่า ‘บ้างว่าเป็นยอห์นผู้ทำพิธีล้าง บ้างว่าเป็นประกาศกเอลียาห์ บ้างก็ว่าเป็นประกาศกองค์หนึ่ง’ พระองค์ตรัสถามอีกว่า ‘ท่านล่ะ ว่าเราเป็นใคร?’ เปโตรทูลตอบว่า ‘พระองค์คือพระคริสตเจ้า’ พระองค์ทรงกำชับบรรดาศิษย์มิให้กล่าวเรื่องเกี่ยวกับพระองค์แก่ผู้ใด

พระเยซูเจ้าทรงเริ่มสอนบรรดาศิษย์ว่า บุตรแห่งมนุษย์จะต้องรับการทรมานเป็นอันมาก จะถูกบรรดาผู้อาวุโส มหาสมณะ และธรรมาจารย์ปฏิเสธไม่ยอมรับ และจะถูกประหารชีวิต แต่สามวันต่อมา จะกลับคืนชีพ พระองค์ทรงประกาศพระวาจานี้อย่างเปิดเผย เปโตรได้นำพระองค์แยกออกไป ทูลทัดทาน แต่พระเยซูเจ้าทรงหันไปมองบรรดาศิษย์ ทรงตำหนิเปโตรว่า ‘เจ้าซาตาน! ไปให้พ้น เจ้าไม่คิดอย่างพระเจ้า แต่คิดอย่างมนุษย์’

พระเยซูเจ้าทรงเรียกประชาชนและบรรดาศิษย์เข้ามา แล้วตรัสว่า ‘ถ้าผู้ใดอยากติดตามเรา ก็ให้เขาเลิกนึกถึงตนเอง แยกไม่กางเขนของตน และติดตามเรา ผู้ใดใคร่รักษาชีวิตของตนให้รอดพ้น จะต้องสูญเสียชีวิตนั้น แต่ถ้าผู้ใดเสียชีวิตของตนเพราะเรา และเพราะข่าวดี ก็จะช่วยชีวิตได้’

ทุกวันนี้ของชีวิตคือกางเขน และภาระ แต่ในขณะเดียวกันก็คือการมุ่งหน้าไปหาพระเจ้า ความสุข ความหวังและความสำเร็จ บางคนจึงเชื่อว่าพระองค์ทรงช่วยเหลือ แต่บางคนอาจไม่เชื่อ เพราะไม่ได้เห็น ไม่ได้สัมผัส บทพิสูจน์จะอยู่ที่มนุษย์ หรือพระเจ้า พระเจ้าผู้เย็บพัน ไม่ตอบรับอันใด กับมนุษย์ที่ยังสวดภาวนา เดินหน้าต่อไป และวิ่งวนด้วยความหวัง ไม่แปลกกับคำถามว่าพระเยซูเป็นใคร เพราะคำตอบจะเป็นบทสรุปของทุกวันนี้ยังเชื่ออยู่ หรือถอยห่างจากพระองค์ไปทุกที

วันที่ 16 กันยายน 2555

ลก 6.27-38

คำกล่าวต่อไปนี้อันดูเหมือนเป็นตัวอย่างตายตัวเมื่อคุณระลึกถึงนักเรียนเก่า เช่น “เขาเป็นเด็กฉลาดแต่มีความประพฤติไม่ดีเลย” “เขาควรทำได้ดีกว่า เพียงพ่อแม่สนับสนุนให้มากขึ้น” “ฉันไม่รู้ว่อนาคตของเด็กคนนี้จะเป็นอย่างไ” “ฉันไม่อาจพูดว่าฉันรู้จักเด็กคนนี้ดีเลย เพราะเป็นเด็กที่เก็บตัวมาก”

เราไม่ต้องเป็นครู เรามีประสบการณ์หรือการตอบสนองข้อสังเกตเกี่ยวกับญาติพี่น้อง ผู้ร่วมงานและคนที่คุ้นเคย ที่ต่างกันไปด้วย. เราแปลกใจว่าเรายากที่จะรู้จักคนอื่นจริงๆ แม้ว่าเรายู่กันเป็นเวลานานก็ตาม. คนเราไม่สามารถพูดคุยเกี่ยวกับตัวเอง พวกเขามักจะไม่บอกความจริงเกี่ยวกับตัวเอง และแม้กระทั่งเมื่อพวกเขาแสวงหาที่จะทำให้อื่นเข้าใจพวกเขาด้วยการเปิดเผยตัวเองด้วยการกระทำ ดังนั้น เราจึงมักตีความคนอื่นผิดๆอยู่เสมอ

การจะรู้อะไรเกี่ยวกับคนอื่นได้ เราต้องทำงาน เล่น และดำเนินชีวิตกับพวกเขา การรู้จักพระเยซูเจ้ายังเป็นเรื่องซับซ้อนและน่าหลง.

ในสมัยของพระเยซูเจ้า พระองค์ทรงเป็นที่รู้จักสำหรับสาธารณชน แต่ละคนต่างมีความเห็นต่างกันเกี่ยวกับพระองค์ บ้างว่าพระองค์ทรงเป็นประกาศก เป็นผู้ที่พระเจ้าทรงส่งมา แม้แต่ศิษย์ของพระองค์ ก็ลงความเห็นต่างกันไป แม้ว่า พวกเขาอยู่กับพระองค์นานกว่าคนอื่น ฟังคำเทศน์โดยตรง ช่วยงานของพระองค์เป็นส่วนตัว ฝ้ามองดู

พระองค์ขณะทรงมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มคนนานาชาติในชีวิตประจำวัน. น่าจะเป็นการง่ายที่จะตอบคำถามว่าพระองค์เป็นใคร พวกเขาตอบเหมือนคนอื่นว่าพระองค์ทรงเป็นประกาศก แต่เช่นเดียวกับเราหลายคน ที่หาทางที่จะกล่าวถึงการหยั่งรู้อย่างชัดเจนตามที่พวกเขาค้นพบ

มีแต่นักบุญเปโตรเท่านั้นที่ค้นพบสูตรที่ถูกต้องแม่นยำตามที่ท่านค้นหาพระองค์ แต่เท่าที่ปรากฏ นักบุญเปโตรก็ยังล้มเหลวในการยืนยันถึงพระองค์อยู่ดี. ทันทีนั้น พระเยซูเจ้าทรงอธิบายเหตุการณ์ที่พระองค์ต้องประสบเช่นเดียวกับบรรดาประกาศกและทรงประยุกต์เข้ากับคำทำนายของพระองค์. เราเห็นชัดเจนว่า นักบุญเปโตรถอนคำที่เคยยืนยันว่าพระองค์คือพระผู้ไถ่กู้. แต่เราไม่ทำเช่นนั้นบ่อยหรอก. บ่อยครั้งที่เราายที่จะประกาศยืนยันถึงพระองค์อย่างหนักแน่น.

เราไม่ควรทำให้พระเยซูเจ้าเป็นภาพลักษณ์ตามที่เราคิด แต่ควรปล่อยให้พระองค์ขึ้นกรานว่าพระองค์เป็นใครและชีวิตของเราจะต้องดำเนินตามผลที่ตามมานั้น

ไม่มีความเร่งรีบที่จะรู้ว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นใครจริงๆ ถ้าพระคริสตเจ้าคือบุคคลที่ทรงทนทุกข์เพื่อทำให้เรารอดพ้นจากบาปและความตายฝ่ายวิญญาณ คริสตชนคือคนที่ปฏิบัติงานแห่งความรอด นั่นคือ ความทุกข์เป็นสิ่งที่ศิษย์แท้ของพระเยซูเจ้าจะยินดีรับ.

สรุปแล้ว พระเยซูเจ้าทรงพระประสงค์ที่จะสร้างความเป็นปึกแผ่นด้วยพระผู้ไถ่ที่ทนทุกข์ ที่บรรดาศิษย์เริ่มที่จะรู้จักพระคริสตเจ้าอย่างแท้จริง เพราะความทุกข์ที่พระองค์เน้นย้ำแบบไม่เหมือนใคร เพื่อเผยแสดงถึงดวงใจเยี่ยงมนุษย์ที่มีต่อกัน